
ANKENÆVNET PÅ ENERGIMRÅDET

AFGØRELSE

Sag: SPA-19/08050

Sagsbehandler:
/ATO

Forbruger:

Selskab:

OK A.m.b.a.
CVR 3917 0418
Åhave Parkvej 11
8260 Viby J.

Sekretariat:
**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5000
CVR 2845 8185
EAN 5798000018020

Klageemne:

Kompetence - Solcelleanlæg - Ej korrekt
modregning af egen produktion af el -
Forsinket modtagelse af regninger.

post@energianke.dk

**Ankenævnets
sammensætning:**

FORMAND
Poul Gorm Nielsen

UDPEGET AF FORBRUGERRÅDET TÆNK
Regitze Buchwaldt
Martin Salamon

UDPEGET AF DANSK ENERGI
Dorte Gram
Tobias Duelund

AFGØRELSE

Nævnet kan ikke give forbrugeren, [REDACTED] medhold i det fremsatte krav mod selskabet, OK A.m.b.a., om tilbagebetaling af 12.000 kr. til 15.000 kr.

Selskabet skal ikke betale sagsomkostninger i denne sag, jf. § 27, stk. 1, i nævnets vedtægter.

Klagegebyret på 160 kr. inkl. moms skal ikke tilbagebetales til forbrugeren, jf. § 26, stk. 2, i nævnets vedtægter.

NÆVNETS BEGRUNDELSE FOR AFGØRELSEN

SAGSRESUMÉ

Sagen drejer sig om, at selskabets it-system ifølge forbrugeren ikke er klar til at skelne mellem almindeligt forbrug af el, forbrug via timebaseret nettoafregning og produktion af el via et hos forbrugeren installeret solcelleanlæg. Hertil kommer, at selskabet ifølge forbrugeren fakturerer med store forsinkelser. Forbrugeren kræver en tilbagebetaling af selskabet på 12.000 - 15.000 kr.

Forbrugeren skiftede til selskabet i oktober måned 2016. Forbrugeren havde fået installeret et solcelleanlæg i september måned 2013. Forbrugeren ejendom var elopvarmet, hvorfor forbrugeren havde en reduceret elafgift på det årlige forbrug, der oversteg 4.000 kWh.

Den 25. marts 2019 svarede selskabet forbrugeren på en tidligere henvendelse. Selskabet oplyste, at forbrugeren med et VE-anlæg (solcelleanlæg) indtil den 1. april 2016 havde fået en rabat på henholdsvis nettariffen og netabonnementet. Denne ordning var ændret og fremrettet betød dette, at forbrugeren skulle betale for transport af el og et netabonnement.

Desuden oplyste selskabet den 25. marts 2019, at forbrugeren fra den 1. april 2016 skulle betale rådighedstarif, rådighedsbetaling og abonnement. Rådighedstariffen var en betaling for transporten af den el, som forbrugeren trak fra det kollektive elnet, som elforbrugere uden et VE-anlæg også betalte. Rådighedsbetalingen dækkede den el, som forbrugeren VE-anlæg brugte i selve installationen. Beløbet var fastsat til årligt at udgøre 81,25 kr. inklusive moms. Abonnementet skulle betales for kundeforholdet mellem forbrugeren og netselskabet. Alle forbrugere, der trak el fra det kollektive elnet, betalte et abonnement til netselskabet. Størrelsen af abonnementet var afhængig af netselskabet.

Endvidere oplyste selskabet den 25. marts 2019, at det havde trukket data fra DataHubben og fået dets el-afdeling til at gennemgå alle forbrugeren

målinger. Selskabet ville vende tilbage til forbrugeren, når det havde et svar fra dets el-afdeling.

Samme dag den 25. marts 2019 svarede forbrugeren selskabet, at hans elforbrug var steget væsentligt, efter han havde skiftet til selskabet. Forbrugeren var af den opfattelse, at det skyldtes en kombination af almindeligt elforbrug, elvarme < 4.000 kWh og solceller.

I den forbindelse oplyste forbrugeren, at i perioden 24. juni 2018 til 15. juli 2018 havde han forbrugt el svarende til 169 kWh (køb). I samme periode havde han produceret el svarende til 690 kWh, hvoraf han havde solgt 586 kWh videre til elnettet. Dette gav herefter 104 kWh, som var produceret fra eget solcelleanlæg, som skulle indgå i forbrugers forbrug og derfor skulle fratreges købet af el på 169 kWh. Dette ville resultere i et totalt forbrug af el på 65 kWh. Forbrugeren kunne se på "mit-OK", at der var anvendt 141,61 kWh, hvilket gav en difference på 76 kWh. Forbrugeren anmodede derfor selskabet om at fremsende dets beregninger for, hvordan selskabet sammenholdt og udlignede almindeligt forbrug af el og solcelleenergi.

Der var efterfølgende løbende korrespondance mellem parterne, som dog ikke kunne nå til enighed, hvorefter forbrugeren den 14. juni 2019 klagede til nævnet.

---0---

Under sagens behandling i nævnet har forbrugeren supplerende oplyst, at hans hovedkritikpunkt har været, at der har manglet gennemsækelighed i selskabets faktureringer.

Forbrugeren har desuden oplyst, at hans elforbrug er faldet, uden der har foreligget nogen adfærdsmæssige eller tekniske ændringer i forbrugers husstand.

Selskabet har supplerende givet en oversigt over timeværdier fra forbrugers solcelleanlæg og Datahubben. Selskabet har beregnet en reduceret elafgift over for forbrugeren, idet solcelleafregningsgruppe 2 er blevet netficeret på timeniveau.

Desuden har selskabet oplyst, at forbrugers netselskab først har indført opkrævning af nettarif af bruttoforbruget pr. 1. januar 2017, selvom dette er blevet pålagt netselskaberne fra den 1. april 2016 med indførelsen af engrosmodellen. Denne ændring af afregningsmetoden fra netselskabet pr. 1. januar 2017 kan have medført, at forbrugeren har oplevet, at det har været dyrere at skifte til selskabet den 3. oktober 2016.

Selskabet har fastholdt, at det alene har faktureret forbrugeren i henhold til de energimængder, som det har modtaget fra netselskabet.

NÆVNETS VURDERING

Ved nævnets vurdering af sagen har nævnsmedlemmerne været bekendt med samtlige breve og bilag, som parterne har indsendt i sagen.

Leverings- og kontraktretlige forhold

Det fremgår af elforsyningslovens § 6 b, at en elhandelsvirksomhed, som tilbyder levering af elektricitet til husholdningsforbrugere, på anmodning om levering og mod betaling som hovedregel skal levere ethvert elprodukt til husholdningsforbrugere inden for det eller de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder elprodukter. Leveringspligten er yderligere reguleret i elforsyningslovens § 6 b, stk. 2-8.

For at der kan leveres elektricitet til en elforbruger, er det i elforsyningslovens § 6 forudsat, at der foreligger en aftale herom mellem elforbrugeren og en elhandelsvirksomhed. Minimumskravene til indholdet af en aftale om levering af elektricitet fremgår af § 2 i bekendtgørelsen om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder (elleveringsbekendtgørelsen). Herudover skal aftalen nærmere beskrive henholdsvis elforbrugeren og elhandelsvirksomhedens rettigheder og forpligtelser i kundeforholdet.

Elforbrugeren betaler for både brug af elnettet og transport af elektricitet til den valgte elhandelsvirksomhed. Elforbrugeren har således ikke noget direkte kundeforhold til netselskabet vedrørende den løbende betaling for net- og transportydelse.

Når elforbrugeren indgår en aftale med en elhandelsvirksomhed om køb af elektricitet, indgår elforbrugeren automatisk også en aftale om de nettekniske forhold med det netselskab, der ejer distributionsnettet i det netområde, hvor leveringsaftalens målepunkt (installationsadresse) er beliggende.

Kundens og netselskabets rettigheder og forpligtelser fremgår af tilslutningsbestemmelserne, som gælder i netselskabets forsyningsområde. Tilslutningsbestemmelserne gælder, uanset om parterne har bekræftet dem ved en underskrift. Hvis forbrugeren ønsker det, kan parterne tiltræde tilslutningsbestemmelserne ved underskrift. Forbrugeren og netselskabets rettigheder og forpligtelser følger desuden af lovgivningen samt af retningslinjer mm., der er fastsat af netselskabet.

Aftaleforholdet for forbrugeren elforsyning er således reguleret af aftalerne mellem forbrugeren og elhandelsvirksomheden og dennes leveringsbetingelser samt netselskabets tilslutningsbestemmelser. Endvidere er kundeforholdet omfattet af de nævnte elforsyningslove, den tidligere forbrugerbeskyttelsesbekendtgørelse og den gældende elleveringsbekendtgørelse, suppleret med øvrig lovgivning, herunder bl.a. aftale-, forbrugeraftale- og købeloven.

Kompetence – salg af elektricitet fra solcelleanlæg

Nævnet konstaterer, at forbrugeren har installeret et solcelleanlæg på forbrugsadressen i september måned 2013.

Klagen drejer sig blandt andet om, hvorvidt selskabet har opgjort forbrugers kundeforhold korrekt, herunder om forbrugers solcelleproducerede elektricitet er modregnet efter reglerne for nettoafregningsgruppe 2.

Denne del af klagen omhandler derfor ikke køb af elektricitet, men derimod salg af elektricitet fra anlægget.

Af nævnets vedtægter fremgår følgende i § 2 om nævnets kompetence:

”§ 2. Ankenævnet behandler civile klager fra forbrugere mod energivirksomheder, som er etableret i Danmark, vedrørende forbruger aftaler om køb og levering af elektricitet, by- og naturgas og fjernvarme samt andre varer og tjenesteydelser i forbindelse hermed.

[...]

Stk. 8. Ankenævnet behandler ikke klager over andre energirelaterede forhold såsom energimærkning af apparater, levering af fyringsolie, salg af flaskegas o. lign., salg og fremleje af hvidevarer med lavt energiforbrug, varmepumper, jordvarmeanlæg, solcelleanlæg (herunder salg af elektricitet fra anlægget) m.v.”.

Nævnet behandler derfor ikke den del af klagen, som handler om selskabets afregning af forbrugers produktion og salg af el via et hos forbrugeren installeret solcelleanlæg, jf. § 2, stk. 8, i nævnets vedtægter.

Fakturering af forbruget af el

Forbrugeren gør overfor nævnet gældende, at selskabets fakturering af forbruget af el ikke er gennemskuelig, og at selskabet ikke fakturerer hans forbrug korrekt.

Forbrugeren har imidlertid ikke over for nævnet nærmere redegjort herfor.

Nævnet har gennemgået de af forbrugeren fremlagte fakturaer sammen med den af selskabet fremlagte oversigt over timeværdier fra Datahubben, som er faktureret over for forbrugeren af selskabet.

Nævnet kan ikke finde fejl i det opgjorte forbrug af el.

Nævnet kan derfor ikke give forbrugeren medhold i det fremsatte krav over for selskabet om tilbagebetaling af 12.000 -15.000 kr.

Samtidig udtaler nævnet dog kritik af henholdsvis forløbet i sagen hos selskabet og selskabets svært gennemskuelige faktureringer.

ANKENÆVNET PÅ ENERGIOMRÅDET, DEN 1. SEPTEMBER 2020

Poul Gorm Nielsen
Formand

/

Anette Topholt
Chefkonsulent